

РЕШЕНИЕ

№ 3721

гр. София, 28.05.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.05.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

**ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска
Николина Янчева**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **45** по описа за **2015** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 26. 09. 2014 г. по НАХД № 14937 / 2014 г., Софийски районен съд, НО - 129 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 42-0002707 / 23. 06. 2014 г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, с което на Д. И. В., е наложена глоба в размер на 200 лв., на основание чл. 105 от Закона за автомобилните превози /З./, за нарушение на чл. 45, т. 2 от Наредба № 34 от 06. 12. 1999 г. на МТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Д. В., в която се моли решението да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, се явява лично, като поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите М. и Б. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 11. 06. 2014 г. около 12.55 часа жалбоподателят Д. В., като водач на таксиметров автомобил марка „К. Ч.” с рег [рег.номер на МПС], с поставен знак „такси” открит и включен таксиметров апарат с фискална памет на „свободен” режим /зелена светлина/, като извършва обществен превоз на пътници, съобразно пътна книжка и пътен лист, като водача престоява за изчакване на пътници на участък от пътното платно, при което създава затруднения за останалите участници в движението.

На 11. 06. 2014 г. свидетеля М. – инспектор към РД „АА” извършил проверка и като констатирал посоченото по-горе нарушение, съставил акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на жалбоподателя на същата дата.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 42-0002707 / 23. 06. 2014 г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” при И.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което следва да се наложи съответното административно наказание.

Правилно въззивния съд, е констатирал, че жалбоподателят Д. В., като водач на таксиметров автомобил е престоявал за изчакване на пътници на пътното платно, което само по себе си представлява затруднение за останалите участници в движението.

Видно от показанията на свидетелите М. и Б., същите категорично и непротиворечиво сочат, че таксиметровия автомобил управляван от жалбоподателя не е бил спрял на специално означената стоянка за таксите, а престоявал на пътното платно за изчакване на клиенти, с което създавал затруднения за останалите участници в движението.

Съгласно чл. 45, т. 2 от Наредба № 34 от 06. 12. 1999 г. за таксиметров превоз на пътници, на водача е забранено да престоява за изчакване на пътници на спирка на превозните средства от редовните линии за обществен транспорт или на участък от пътното платно, при което се създават затруднения за останалите участници в движението за изчакване на клиенти.

В тази връзка са неоснователни доводите в жалбата, че на мястото където престоявал жалбоподателя нямало пътни знаци забраняващи престоя, тъй като по силата на специалната разпоредба, тази забрана важи за таксиметровите автомобили.

Съдът намира за неоснователни и доводите в жалбата, че не било конкретизирано мястото на извършване на нарушението. В оспореното решение на СРС подборно е анализиран този въпрос, като настоящата касационна инстанция изцяло споделя мотивите на районния съд. Посочването на адреса на МОЛ „П. Център“, като място на извършване на нарушението, вместо действителното местоположение на автомобила – на изхода на подземния паркинг на този МОЛ, който се намира на [улица]не е нарушило правото на защита на лицето, тъй като същото безспорно е знаело къде се намира автомобила и какво е неговото нарушение. В същото време, самото местоположение на МОЛ-а е между четири улици, поради което правилно е посочен административния адрес на сградата, пред която е извършено нарушението.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за

отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26. 09. 2014 г. по НАХД № 14937 / 2014 г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение – 129-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.